

מ"ת 27315/08/17 - מדינת ישראל נגד נחמן ישראל יוסף

בית משפט השלום בקריית גת
בשבתו כבית משפט השלום באשקלון
מ"ת 27315-08-17 מדינת ישראל נ' יוסף(עציר)
בפני כב' השופט משה הולצמן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד עמית חומרי
נגד
נחמן ישראל יוסף (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר לחן בשם עו"ד ז'נה זייצב
המבקשת
המשיב

החלטה

1. בגדרו של הליך זה הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום ובמסגרתו נטען כי ביום 3.8.2017, בשעה 16:00, או בסמוך לכך, ברחוב הצוללים (אאאאא), המשיב ניגש אל המתלוננת, לאחר שביקשה ממנו לא פעם שלא לפנות אליה, אחרת תזעיק את המשטרה, העביר את העיתון שהחזיק בידו על פניה וביקש ממנה ללכת עמו. המתלוננת החלה לצעוק שיניח לה אך הנאשם הוציא מכיסו מכנסיו סכין יפנית פתח אותה ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובכוונה להפחידה בכך שאמר לה "מי שמתעסק איתי, חבל לו על הזמן", קיפל את הסכין והכניס אותה לכיס. במהלך עימות שנערך בין המתלוננת למשיב בתחנת המשטרה, ביום 10.8.2017, איים עליה המשיב באומרו " ... אני יודע היכן את גרה, אני ביררתי עליך הכל", וזאת בכוונה להפחידה.
- הוראות החיקוק שצוינו בכתב האישום הינן- איומים (2 עבירות)- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1972 (להלן: "חוק העונשין"), והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
3. בבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נטען, בעיקרי הדברים, כי נוכח הגשת כתב אישום, העבירות שיוחסו למשיב, נוכח קיומן של ראיות לכאורה, והמסוכנות הנשקפת ממנו, בשים לב לנסיבות העניין ועברו הפלילי, יש מקום להיעתר לבקשה.
4. בדיון שנערך בפניי ביום 16.8.2017, בבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, באת כוחו של הנאשם לא חלקה על הימצאותן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר בעניינו של המשיב, אלא שלטענתה חל כרסום מסוים במשקל שניתן לייחס לאותן ראיות, באופן המצדיק היעדרות לחלופת מעצר של המשיב בבית אמו בפיקוחה ובפיקוח דודו.
5. עיקרי טענותיה של באת כוח המשיב-

א. המתלוננת טענה שהמשיב פגש אותה ברחוב וכאשר ביקשה ממנו הניח לה הוציא סכין ואיים עליה. במהלך השיחה שלחה הודעה לחבריה, או למי מהם, אלא שאלה

כלל לא נחקרו מהטעם שסירבו להגיע לתחנה ולהיחקר, ובנסיבות אלה לא ברור על מה בדיוק נסובה השיחה ביניהם.

ב. המתלוננת טענה שצילמה את המשיב במהלך האירוע, שבו איים עליה בסכין, אלא שבצילום המשיב נראה מחזיק בעיתון ולא בסכין, ויש בכך כדי לכרסם במשקל שניתן ליחס לטענתה.

ג. המתלוננת מסרה כי המשיב הטריד אותה מינית כשלוש שנים טרם האירוע הנדון, אלא שהיא לא התלוננה על כך בעבר, ואין בנמצא ראיות של ממש התומכות בגרסתה זו. ואכן, האירוע הנטען לפני 3 שנים לא בא לידי ביטוי בכתב האישום.

ד. המבקשת סברה כי שמו של המשיב הינו נסים ישראל בעוד ששמו נחמן ישראל יוסף.

ה. מתקבל הרושם שהמבקשת רודפת את המשיב.

ו. המשיב מכחיש בתוקף את החשדות כנגדו.

ז. לא הוצג תיעוד לגבי האיום שהמשיב השמיע כלפי המתלוננת בעימות שנערך ביניהם, כפי שנטען באישום השלישי.

ח. מצבו הנפשי של המשיב אינו שפיר, הוא מוכר למערכת הבריאות, ויכול שהיה מקום להעמידו לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחוזי, אלא שהמשיב מתנגד לכך בכל תוקף.

6. עיקרי הטענות שהעלה בא כוחה של המבקשת-

א. המשיב ביצע מעשה מגונה במתלוננת 3 שנים לפני האירוע הנדון.

ב. המשיב ניסה לשבש את העימות שנערך עם המתלוננת, תוך שהתעלם מאזהרות השוטרים, ואיים עליה במהלכו.

ג. כשבועיים לפני האירוע המשיב פתח בשיחה עם המתלוננת בסמוך לביתה והיא בקשה ממנו לחדול מכך. אמה ששמעה את השיחה ביניהם בטלפון ירדה לרחוב וביקשה מהמשיב שיניח לבתה ולא יפנה אליה והוא הבטיח לה שלא יפנה אליה, אלא שחזר, פנה, והטריד את המתלוננת באירוע הנדון, הניח עיתון על פניה ובהמשך שלף סכין, ובאותו מעמד שאל אותה האם היא לובשת חוטיני, ואף הודה בעימות שהעלה את השאלה בפניה.

ד. המשיב הכחיש בחקירתו שהוא מכיר את המתלוננת ואת קיומו של האירוע מלפני כשלוש שנים, אך בהמשך מסר גרסאות סותרות ולפיהן הכיר את המתלוננת רק בפניה, ולאחר מכן אישר שנפגש עם המתלוננת לפני כשלוש שנים, ובהמשך שוב שינה את גרסאותיו.

ה. כאשר השמיעו בפני המשיב 6 שיחות שבהן התנצל על האירוע שהתרחש לפני כשלוש שנים השיב שעשה זאת מתוך לחץ שלא יואשם באשמת שווא, ובהמשך טען שאין זיקה בינו לבין ההקלטות וקולו לא נשמע בהן, בעוד שגרסתה של המתלוננת נותרה יציבה לכל אורך החקירה.

ו. בהקלטה השנייה כאשר המתלוננת שאלה אותו "מה אתה שולף סכין" המשיב

השיב שזה לא היה עליה, ומכאן שיש ממש בגרסת המתלוננת בעניין זה.

ז. בהקלטה הרביעית ניתן להבין שהמשיב נגע במתלוננת לפני מספר שנים, והוא מבקש את סליחתה ולטעמו "מה שהיה מת מזמן".

ח. בעימות שנערך המשיב השמיע איומים שונים וכאשר המתלוננת אמרה לחוקר שהוא מאיים השיב שאם עשה למתלוננת משהו רע הוא מתנצל על כך.

ט. ניתן למצוא נקודות השקה רבות בין גרסתה של המתלוננת לבין הגרסה שמסר המשיב.

י. המשיב אמר בחקירתו הראשונה שהוא ישתה למתלוננת את הדם, ובהמשך איים על השוטרים, ובסיום החקירה שוב איים על המתלוננת.

יא. נוכח התנהגות המשיב במהלך העימות נאלץ חוקר נוסף להיכנס לחדר (הסרטון שתיעד את העימות לא הוצג בדיון מפאת תקלה טכנית). במהלך העימות איים על השוטרים ועל המתלוננת שהוא יודע היכן היא גרה והיכן אמה מתגוררת ושבריר עליה.

יב. התמונה המתקבלת הינה כי המשיב אינו שולט בדחפיו, ובשים לב למסוכנות הנשקפת ממנו, לאור האיומים שהשמיע, הרשעותיו הקודמות, מאסרים בפועל, מאסר מותנה, שני הליכים פליליים תלויים ועומדים בעניינו, נראה שאין חלופה שיכולה לאיין את מסוכנותו מלבד מעצרו עד לתום ההליכים.

7. לאחר שבחנתי את חומר הראיות סבורני שקיימות ראיות לכאורה, ככל שהדבר נדרש בשלב זה של ההליך המשפטי, שיכול ויובילו להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו.

א. המתלוננת מסרה בחקירתה מיום 3.8.2017 שכאשר הלכה לבד ברחוב הצוללים, בסביבות השעה 16:00, הבחינה במשיב, והרכינה את ראשה מכיוון שהניחה שבכוונתו לפנות אליה, וזאת לאור פניות קודמות של המשיב, למרות שהתריעה בפניו שאם ישוב ויפנה אליה בכוונתה לפנות למשטרה. המשיב ניגש אליה, העביר את העיתון שהחזיק בידו מול פניה על מנת לגרום לה להתייחס אליו, והיא צעקה שבכוונתה להזמין משטרה. המשיב צחק ושאל "מה את לא סולחת לי" והיא השיבה שאינה סולחת על מה שעשה. המשיב ביקש לשוחח עמה צד והיא צעקה "שיעוף ממני" ואז "... הוא הוציא סכין יפנית כחולה מהכיס של המכנסיים שלו ופתח את הסכין ואיים עלי ואמר שמי שמתעסק אתן חבל לו על הזמן סגר את הסכין והחזיר לכיס" (ע' 1 ש' 8-9). בהמשך שלחה הודעה בטלפון הנייד לידיד שלה בשם סיימון שהוא שוטר במשטרת קריית גת והודיעה שהמשיב מאיים עליה בסכין, והציגה את ההודעה בחקירתה. המשיב אמר שאם תזמין משטרה זה לא מעניין אותו מכיוון שבכוונתו להכחיש את גרסתה, ואז החלה להקליט את השיחה בטלפון הנייד (עיקרי השיחה שהוקלטה תועדה בחקירתה). המשיב "... הסתכל לי על הישבן ואמר לי זה חוטיני ואמרת לי לו שלא יטריד אותי" (ע' 1, ש' 16-17). המתלוננת אמרה למשיב שהוא לא מפחיד אותה עם הסכין והוא השיב "זה לא בשבילך בכלל, והוא אמר שזה בשביל מישהו אחר..." (ע' 2, ש' 19-21). עוד ציינה שבגיל 15 המשיב נגע בה וניסה להרים לה את החולצה ואם לא הייתה עוצרת אותו היה אונס אותה (ע' 2, ש' 28-34; ע' 3, ש' 60-69), אלא שלא סיפרה או התלוננה על המקרה מכיוון שהייתה קטינה וחששה שאימה

תעניש אותה, ולאימה סיפרה על כך כשבועיים לפני האירוע (ע' 2, ש' 40-46). שבועיים לפני האירוע המשיב ראה אותה מתחת לבנין שבו היא מתגוררת וניסה לשוחח עמה, והיא הזעיקה בטלפון את אימה שירדה ודרשה מהמשיב שלא יפנה אליה וככל שהדבר יישנה בכוננתם לפנות למשטרה (ע' 2 סיפא, ע' 3 רישא). כאשר נשאלה האם המשיב איים עליה עם הסכין השיבה "לא הוא רק פתח אותה והחזיק אותה ביד" (ע' 3, ש' 72-73). המתלוננת מסרה שהיא מרגישה מאוימת על ידי המשיב "... אני פוחדת שהוא ישתמש בסכין" (ע' 3, ש' 89-90).

ב. אמה של המתלוננת מסרה בחקירתה בתחנת המשטרה שנערכה ביום 9.8.2017, כי המתלוננת סיפרה לה על האירוע שהתרחש לפני 3 שנים, אם כי בקצרה, וטענה שהמתלוננת מאוד סגורה (ע' 1, ש' 6-10; ע' 2, ש' 19). המתלוננת סיפרה לה שהמשיב "החזיק סכין יפנית ואיים עליה עם הסכין והוציא את הסכין ואמרה (צ"ל- "אמר"- מ.ה.) שאסור להתחיל אתו משהו כזה..." (ע' 2, ש' 26-27). כשבועיים לפני האירוע, כאשר הייתה בדירה, שמעה צעקות ואת קולה של המתלוננת שהתווכחה עם משהו, ירדה למטה וראתה של המתלוננת מתווכחת עם המשיב, שאלה אותו מה הוא רוצה והוא השיב שאינו רוצה כלום, והיא דרשה ממנו שלא יתקרב אליה. המתלוננת הטיחה בו בפניה כי ניסה לאנוס אותה אך המשיב הכחיש זאת (ע' 2, ש' 31-35). האם זיהתה את המשיב לפי תמונה שהוצגה בפניה (ע' 2, ש' 40-41).

ג. המשיב, בחקירתו מיום 8.8.2017, הכחיש מכל וכל היכרות מוקדמת עם המשיבה, וכן את תכני השיחה שנערכה ביניהם באירוע הנדון, לטענת המתלוננת, ובכלל זה שהוציא סכין מכיסו והציג אותה בפניה, ולטענתו ראה אותה לראשונה באירוע הנדון, כאשר היא זו שפנתה אליו מיוזמתה ושאלה האם הוא זוכר שהתחיל אתה שהייתה בת 15 והוא השיב לה שהיא טועה, ונענה על ידה שבכוונתה לפנות למשטרה, והשיב שהיא יכולה לפנות למשטרה (ע' 2, ש' 17-19), ובהמשך טען שפנתה אליו ואמרה "מה קורה חתיך..." (ע' 3, ש' 31). עוד טען שצילמה אותו והפיצה את תמונתו באינסטגרם והציגה אותו כפדופיל.

עם זאת, בהמשך, לקראת סיום חקירתו, חזר באופן חלקי מהכחשתו הגורפת וכאשר נשאל מדוע ביקש ממנה סליחה אם לטענתו לא ניסה לאנוס אותה, השיב שפחד שתפנה למשטרה והוא ילך לכלא על כלום (ע' 5, ש' 127-131). בהמשך הודה שפגש אותה לפני כשלוש שנים אך היא לא משכה אותו והוא ניתק עמה את הקשר. "... הכרתי אותה לפני כמה שנים לפני 3 שנים נפגשתי אתה והיא לא משכה אותי וניתקתי איתה קשר" (ע' 6, ש' 135-136). כאשר התבקש להבהיר לגבי השינוי שחל בגרסתו באשר לקיומו של המפגש לפני כשלוש שנים, חזר וטען שנפגש עמה לראשונה באירוע הנדון ועד אז לא הכיר אותה (ע' 6, ש' 137-145), ובהמשך ניאץ את המשטרה באמירות שונות שמצאתי לנכון להותיר אותן בפרוטוקול החקירה (ע' 6, ש' 146-148).

ד. בחקירתו שנערכה ביום 10.8.2017 הושמעו בפני המשיב שיחות שנערכו בין המתלוננת לבינו, והוקלטו על ידה. המשיב הכחיש כי הקול שנשמע בשיחות הינו קולו, אך עם זאת הודה כי חלק מהתכנים שהושמעו בפניו אכן נאמרו על ידו. "ש. היא אומרת לך שהיא תפנה למשטרה ואתה עונה שאתה לא שם זין אל (צ"ל- "על"- מ.ה.) המשטרה, תגובתך? ת. אמרתי לה את זה נכון שאני לא מפחד ממשטרה כי אני לא עשיתי כלום

ואני מבקש סליחה" (ע' 2, ש' 18-19). "ש. אני משמיע לך קטע רביעי בו אתה אומר לך (צ"ל- "לה" - מ.ה.) מה שהיה מת את לא סולחת לי, למה אתה מתכוון? ת. אני אמרתי לה סליחה מרוב פחד כי אני לא מכיר את הבחורה קיבלתי פחד מה נסגר איתך מה את רוצה ממני" (ע' 3, ש' 35-37). בהמשך הכחיש שקולו נשמע בהקלטה או שאמר למתלוננת ש"מה שהיה מת" (ע' 3, ש' 44-45).

ה. יוצא אפוא שהמשיב ניסה להרחיק עצמו מהמתלוננת, מהאירוע, ומהמפגש לפני כשלוש שנים, הכחיש את תכני השיחות שהתקיימו ביניהם, לפי גרסתה, ובכלל זה טען כי הקול הנשמע בהקלטה אינו קולו, אלא שיש לשים לב כי בחקירתו הראשונה חזר בו מהכחשתו הגורפת שלפיה לא הכיר את המתלוננת טרם האירוע הנדון, וטען שהכיר אותה לפני כשלוש שנים, אלא שלא הייתה לטעמו ולכן ניתק ממנה מגע, וחרף הכחשתו כי קולו נשמע בהקלטות האמורות, הודה כי אכן אמר חלק מהתכנים שהוקלטו והוצגו בפניו.

ו. גרסתה של המתלוננת בחקירתה, נתמכת בחלקה, על פני הדברים, בחקירתה של אמה שלפיה כשבועיים לפני האירוע הנדון נכחה בעימות שנערך מתחת לדירתה בין בתה לבין המשיב, ודרשה ממנו שלא יצור עמה קשר, והודעתה כי המתלוננת סיפרה לה על התרחשות האירוע לפני כשלוש שנים כאשר הייתה בגיל 15, אם כי נראה שלא נמסרו לה כל הפרטים שאותם ציינה המתלוננת.

ז. תימוכין נוספים לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בהודעה ששלחה מהטלפון הנייד לידיד שלה, סיימון, בעת התרחשות האירוע, בשיחות שהוקלטו, וצילומו של המשיב על ידה בעת האירוע, כך לטענתה.

המתלוננת רשמה בהודעה, בין היתר, כי- "הבן אדם אנס אותי כמעט לפני 3 שנים ... אמרתי לו לא להתקרב ... ושוב מתקרב אלי והוא אמר שהוא שם זין על המשטרה הוא עבריין תגיד לו שיעזוב אותי ... יש לו סכין ... הוא סתם פתח סכין ... יפנית ... (אמר) מי שמתעסק איתי חבל לו על הזמן ..."

בתמלילי השיחות שהוקלטו צוין, בין היתר, כדלקמן- **"חשוד: תגידי שלום מה יש לך? מתלוננת: לא רוצה. חשוד: מה שהיה מזמן מת. מתלוננת: לא זה לא מת תעוץ ממני. חשוד: למה זה לא מת. מתלוננת: תשחרר..." (הקלטה 1).**

"מתלוננת: אמרתי לך לא לפנות אלי ... חשוד: בפייסבוק. מתלוננת: גם לא בפייסבוק... . חשוד: אני שם זין. מתלוננת: מה זה שם זין. חשוד: אני שם על המשטרה. ... חשוד: אני לא עשיתי לך כלום מה שהיה מזמן מת. מתלוננת: עכשיו לא עשית לי כלום, רק אתה באת אלי עם סכין התחלת להפחיד אותי, יאללה אם הייתי הולכת למשטרה עכשיו יאללה. חשוד: נו אז מה, אני בעייתי אני. אני בן אדם בעייתי מה לעשות. למה אני בנאדם בעייתי מה. מתלוננת: למה אתה מוציא סכין אתה רוצה לדקור בנאדם. חשוד: לא מה פתאום לא עליך חס וחלילה. מתלוננת: מול העיניים שלי. חשוד: לא זה לא עליך, לא עליך (הקלטה 2).

"... מתלוננת: אל תפנה אלי. חשוד: אבל מה שהיה מזמן מת. מתלוננת: מה שהיה מזמן מת, לא נשאר צלקת לכל החיים ... חשוד: סליחה, סליחה תני יד. מתלוננת: לא מה אתה חושב זה צלקת הדבר הזה היה. חשוד: בסדר זהו לא נוגע בך, זהו לא בכוח זהו. מתלוננת: הייתי בת 15

כ. חשוד: נו ועכשיו את לא סולחת לי את לא סולחת לי. מתלוננת: לא (קלטת 4; הדגשות שלי-מ.ה.).

יש לשים לב שהמשיב- כך לפי המיוחס לו- ביקש את סליחתה של המתלוננת על מה שאירע בהיותה בגיל 15, וחזר מספר פעמים על המשפט "מה שהיה מזמן מת", ויש בכך כדי לקשור אותו, על פני הדברים, להיכרות מוקדמת עמה ולאירוע שהתרחש לטענתה לפני מספר שנים.

זאת ועוד. כאשר המתלוננת שאלה את המשיב למה הוציא סכין והאם בכוונתו לדקור מאן דהוא, המשיב לא הכחיש את עצם הטענה שלפיה הוציא סכין והציגה בפני המתלוננת, דבר המתבקש כאשר מדובר בטענה שאין בה ממש, אלא טען שהוצאתה אינה נוגעת למתלוננת. **"זה לא עליך לא עליך"**.

ח. בעימות שנערך בין המתלוננת למשיב ביום 10.8.2017 המתלוננת חזרה על עיקרי גרסתה אלא שהמשיב חזר והכחיש את טענותיה, וטען שהיא זו שפנתה אליו וטענה שחיבק אותה לפני מספר שנים אלא שהשיב לה שלא מדובר בו, וככל הנראה היא מתבלבלת בינו לבין משהו אחר (ע' 2, ש' 25; ע' 3, ש' 58-59). אלא שגם במהלך העימות קשר את עצמו לעניינים מסוימים שהוזכרו בגרסתה, שלא עלו בגרסאות המוקדמות שהמשיב שטח בפני החוקרים. המתלוננת טענה בעימות, בין היתר, כי המשיב שאל אתה בעת האירוע הנדון האם היא לובשת חוטיני (ע' 3, ש' 56), והמשיב ציין- **שאלתי אותה מה את לובשת חוטיני, זה היה בולט לא בקטע של להטריד אותה** (ע' 4, ש' 71-72). בהמשך הכחיש שהייתה לו סכין ועם זאת ציין- **"אמרתי לה שמי שמתעסק איתי ומנסה לפגוע בי חבל לו על הזמן"** (ע' 4, ש' 77; ש' 83-84), באופן המתיישב עם גרסתה של המתלוננת בחקירתה מיום 3.8.2017 **"... ואיים עלי ואמר שמי שמתעסק אתן חבל לו על הזמן ..."** (ע' 1, ש' 9).

ט. ראוי לציין כי המתלוננת הגישה את התלונה בתחנת המשטרה בסמוך ממש לאחר קרות האירוע הנטען, ועדותה נגבתה ממנה בשעה 17:11.

י. באת כוחו של המשיב טענה כי הידיד שאליו המתלוננת שלחה את ההודעה באמצעות הטלפון הנייד במהלך האירוע לא זומן לחקירה, אלא שהוצג צילום של ההודעה כפי שזו נרשמה על ידי המתלוננת במועד האירוע (15:45-15:53), צילום תמונה של המשיב בטלפון הנייד (15:50), ותשובה של מקבל ההודעה (15:52), ובנסיבות העניין ספק בעיניי האם אי זימונו לחקירה מהווה כרסום של ממש בחומר הראיות.

יא. המשיב, באמצעות באת כוחו, טען להעדרן של ראיות של ממש התומכות בטענה לביצוע מעשה מגונה של המשיב במתלוננת כאשר הייתה בגיל 15, אלא שעניין זה לא נכלל במסגרת כתב האישום, ומכל מקום המשיב קשר את עצמו להיכרות מוקדמת עם המתלוננת לפני כשלוש שנים בחקירתו הראשונה (לאחר שהכחיש זאת מכל וכל), אך טען כי לא הייתה לטעמו ולכן ניתק מגע, ובשיחות שהוקלטו חזר ואמר- כך לפי המיוחס לו- כי מה שהיה בעבר מת, ביקש את סליחתה של המתלוננת, ובשים לב לתכני השיחה לא מן הנמנע שניתן לקשור אמירות אלה לאירוע הנטען.

יב. המשיב, באמצעות באת כוחו, טען שלא נמצאה ראיה של ממש לגבי הימצאותה של סכין ברשותו בעת האירוע, או שהציג סכין בפני המתלוננת תוך השמעת איומים, ובתמונה שצולמה על ידי המתלוננת במועד האירוע, כך לפי הטענה, נראה מחזיק בידו עיתון אך לא

סכין. יש לשים לב לטענת המתלוננת כי המשיב הוציא סכין יפנית כחולה מכיסו, פתח אותה, השמיע דברי איום והכניס את הסכין לכיסו (חקירתה, 3.8.2017, ע' 1, ש' 8-9). המתלוננת רשמה בהודעה ששלחה לידיד במועד התרחשות האירוע כי המשיב פתח לידה סכין, וכאשר שאלה אותו למה הוציא סכין והאם בכוונתו לדקור מאן דהוא הוא לא הכחיש את הטענה והשיב שהסכין לא כוונה אליה.

יג. המשיב טען כי המתלוננת לא זיהתה אותו בשמו הנכון והמלא וסברה ששמו הינו נסים ישראל בעוד ששמו נחמן ישראל יוסף, ולטעמו היא מבלבלת בינו לבין משהו אחר. המתלוננת טענה בעימות שהמשיב מסר לה ששמו ישראל נסים. "**הוא אמר לי ששמו ישראל נסים**" (עימות, ע' 2, ש' 27). מכל מקום, סבורני שאין מקום לייחס לעניין זה משקל של ממש בשלב זה של ההליך המשפטי מכיוון שאין חולק כי המשיב היה מעורב באירוע הנדון, והוא אף נפגש עם המתלוננת לפני מספר שנים אלא שלדבריו לא הייתה לטעמו ולכן ניתק את הקשר (חקירתו מיום 8.8.2017, ע' 6, ש' 135-136).

יד. באת כוחו של המשיב טענה שמצבו הנפשי אינו שפיר אך לא ביקשה להעמידו לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחוזי לאור התנגדותו של מרשה.

ראוי לציין כי המשיב הועמד לדין בגין עבירות שונות במהלך השנים 2014 ו-2015, הורשע ונגזר עליו דינו, ולא צוין שאינו מסוגל לעמוד לדין מחמת מחלת נפש.

להשלמת התמונה אציין כי המשיב הועמד לדין בגין עבירות שונות בשנים 2008, 2009, 2010 ו- 2011 (בבית המשפט לנוער) ובשנת 2012, וצוין כי אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת מחלת נפש בכל העבירות.

טו. המשיב, באמצעות באת כוחו, טען כי המתלוננת רודפת אותו, אך לא מצאתי לכך תימוכין של ממש בחומרי החקירה.

8. מהמקובץ לעיל סבורני שקיימות ראיות שיכול ויובילו להרשעתו של המשיב, וגם אם אניח שחל כרסום בחלק מהראיות, באופן המתיישב עם טענת באת כוחו של המשיב בעניין זה, יכול והדבר יקים הגנה למשיב במשפטו, אך אין המדובר בכרסום היורד לשורש העניין שיש בו כדי לפגום בליבת האישומים, ככל שהדברים נראים בשלב זה של ההליך המשפטי.

9. באשר למסוכנות שיכל ונשקפת מהמשיב כלפי המתלוננת, לאחר שבחנתי את כל שהובא בפניי הגעתי לכלל מסקנה שאין להקל בה ראש.

המתלוננת טענה כי המשיב הראה לה סכין יפנית, פתח אותה, השמיע דברי איום "**... מי שמתעסק איתי חבל לו על הזמן...**" והכניס את הסכין לכיסו (חקירתה, ע' 1, ש' 8-9), ויש לתת לכך את המשקל המתאים.

המשיב השמיע איומים כלפי המתלוננת בעימות שנערך ביניהם. "**... אני יודע היכן את גרה אני ביררתי עליך הכל**" (ע' 2, ש' 33). במענה לשאלת החוקר האם הוא מאיים על המתלוננת בפניו השיב "**היא לא תפרסם תמונה שלי ותכתוב עלי שאני אנס...**" (ע' 2, ש' 34; ע' 3, ש' 35). בהמשך אישר שאמר למתלוננת באירוע הנדון כי "**... מי שמתעסק אתי וינסה לפגוע בי חבל על הזמן**" (ע' 4, ש' 77), ובהמשך "**... אמרתי לה מי שיפגע בי יחטוף**" (צ"ל- "יחטוף"- מ.ה.) **אני יהרוס לו את החיים**" (ע' 4, ש' 83-84). בהמשך טען שאין בכוונתו לפגוע במתלוננת (ע' 4, ש' 87).

התרשמתי כי המשיב נוטה להתפרצויות זעם ומתקשה לשמור על מזגו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדברים שאמר

בחקירתו, ומצאתי לנכון להביא רק חלק מהדברים " ... אני ... אני ... ואני מאיים עליך כן אני מאיים עליך, אל תאיים עלי ככה, אל תסתכל אליי ככה (הנ"ל פונה לחוקר דוד תגורי" (8.8.2017, ע' 6, ש' 147-148). בהערת החוקר בעימות " ... חשוד צועק ומעוות את פניו אני יאכל אותך בלי מלח ...", וראו גם את המשך דבריו לחוקר (עימות; 10.8.2017; ע' 5, ש' 102-104). הערת החוקר בתום העימות - "המתלוננת עוזבת את המשרד ואני מפסיק את העימות לחשש לשלום המתלוננת" (ש' 105-106).

בתום הדיון שנערך בפניי ביום 16.8.2017 המשיב החל להתפרע ונציגי יחידת נחשון נאלצו להשתלט עליו (ראו הערתי בפרוטוקול הדיון, ע' 10, ש' 10).

למשיב עבר פלילי בהיקף נכבד, וכפי שצוין לעיל ננקטו כנגדו הליכים פליליים שונים במהלך השנים. כך למשל- המשיב הורשע ביום 3.3.2015 בבית משפט השלום באאאאא (ת"פ 33466-10-14) בגין עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד, ונגזרו עליו מאסר בפועל, מאסר מותנה וצו התחייבות להימנע מעבירה. המשיב הורשע ביום 23.12.2015 בבית משפט השלום באשקלון (ת"פ 23823-09-15) בגין עבירת איומים, ונגזרו עליו מאסר בפועל, מאסר מותנה, צו התחייבות להימנע מעבירה והפעלת התחייבות להימנע מעבירה. המשיב הורשע ביום 12.7.2016 בבית משפט השלום באשקלון (ת"פ 27395-05-16) בגין עבירות של איומים ותקיפה סתם, ונגזרו דינו למאסר מותנה. המשיב הורשע ביום 3.11.2016 בבית משפט השלום באשקלון (ת"פ 45539-07-15) בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים ותקיפה סתם, ונגזרו עליו מאסר בפועל, מאסר מותנה, והפעלת מאסר מותנה.

כנגד המשיב תלויים ועומדים שני הליכים פליליים נוספים. ת"פ 70344-07-17 בבית משפט השלום בקריית גת, בגין עבירות של איומים (3 עבירות) והיזק לרכוש במזיד, ו-ת"פ 46360-03-15 בבית משפט השלום בקריית גת, בגין עבירות של איומים (2 עבירות) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

10. מהמקובץ לעיל, סבורני שלא ניתן להקל ראש במסוכנות הנשקפת מהמשיב כלפי המתלוננת, ועם זאת, ולאחר ששקלתי את כל הנתונים הרלבנטיים, סבורני שיש מקום לבחון אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר הולמת, בכפוף לקבלת תסקיר משירות המבחן באשר למסוכנות הנשקפת מהנאשם כלפי המתלוננת, כשירותם של הערבים המוצעים, וחלופת המעצר.

על חלופת המעצר להיות הדוקה ויעילה באמצעות שני מפקחים ששירות המבחן ובית המשפט יתרשמו כי יש באפשרותם לפקח על המשיב ובאופן שיבטיח ניתוק קשר מוחלט בינו לבין המתלוננת, ויכול שיש לבחון את מיקום החלופה מחוץ לעיר אאאא שבה מתגוררים המתלוננת והמשיב.

באת כוח המשיב הציעה כערבים את אמו ודודו של המשיב, שטרם נבחנו בהליך זה, ולטעמי יש לבחון האם אמו של המשיב מסוגלת להיות מפקחת יעילה וסמכותית על המשיב בשים לב למעורבותו של המשיב בפלילים עוד בהיותו קטין.

שירות המבחן מתבקש להגיש את התסקיר בתוך 21 ימים.

11. ב"כ המשיב ימציא את פרטי הערבים המוצעים ופרטי ההתקשרות עימם ללא דיחוי לתיק בית המשפט.

12. המזכירות מתבקשת להמציא את ההחלטה לשירות המבחן.

13. המזכירות מתבקשת לקבוע משימה לבדיקת מסמכים בעוד 21 יום ביומנה של כב' השופטת ענת חולתא.

14. **ההחלטה תוקרא בפני הצדדים על ידי כב' השופט אבישי זבולון ביום 22.8.2017, בשעה 10:30.**

חומר החקירה יוחזר בהמשך לתביעה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.